

[Indenrigsministeren]

Forskningscenter Risø, som har udtalt følgende, hvortil jeg kan henvise:

»Det amerikanske fly medbringende 4 atombomber styrtede ned på isen ud for Thule den 21. januar 1968. En gruppe danske videnskabsfolk repræsenterende den danske regering med deltagelse bl.a. fra den daværende atomenergikommission (Risø) og Sundhedsstyrelsen ankom til Thule den 25. januar 1968 og deltog i den efterfølgende tid i kortlægningen af forureningens omfang og i planlægningen af oprydningsarbejdet på ulykkesstedet. En detaljeret beskrivelse af hele oprydningsarbejdet omfattende de danske målinger og undersøgelser er givet i en speciel udgave af det amerikanske militærtidsskrift USAF Nuclear Safety fra vinteren 1970, volume 65, part 2 (Risø Report No. 213).

Den tilbageblevne forurening i farvandet ud for Thulebasen er siden 1968 nøje blevet fulgt ved videnskabelige ekspeditioner i 1968, 1970, 1974, 1979 og 1984, og resultaterne er publiceret i en række videnskabelige publikationer.

Til de enkelte spørgsmål nr. S 308–314 haves følgende bemærkninger.

S 308:

B-52 flyet medbragte 4 termonukleare våben (brintbomber). Sådanne våben kan indeholde uran, plutonium, americium og tritium. Konstruktionen af nukleare våben og deres indhold af radionukleider er klassificeret militært materiale, og der kan derfor ikke gives et udtømmende svar på dette spørgsmål. Det kan af samme årsag heller ikke oplyses, hvor store mængder der blev fjernet ved oprensningen.

Fra danske målinger i perioden 1968–1984 ved vi, at der befinder sig ca. ½ kg plutonium i havbundens sedimenter i Bylot Sund vest for Thule Air Base, og at denne mængde ikke har ændret sig måleligt siden uheldet.

S 309 og S 310:

Det kollektive effektive dosisækvivalent til den berørte befolkning kan beregnes til maksimalt at være af størrelsesorden 0,01 personsievert. Den gruppe, der i givet fald kunne tænkes at få den største dosis, ville være eventuelle muslingspisere, der får deres muslinger fra hvalros maver (der foregår intet

direkte muslingefiskeri i Thule). Tænker man sig, at man spiser 20 kg bløddele fra sådanne muslinger om året, ville man gennem et helt liv få en dosis fra plutonium i disse muslinger svarende til ca. ½ års ekstra baggrundsstråling (~0,57 millisievert), hvilket må antages at være uden sundhedsmæssig betydning.

Det beregnede kollektive dosisækvivalent vil ikke give anledning til skader over de næste 10.000 år, da man må regne med, at der skal et kollektivt effektivt dosisækvivalent af størrelsesorden 100 personsievert til for at fremkalde et kræfttilfælde i en befolkningsgruppe.

S 311:

Der er i Thule ca. ½ kg plutonium tilbage fra ulykken i 1968. Det findes i havsedimenterne ud til en afstand af ca. 50 km fra nedstyrtningsstedet. De højeste koncentrationer befinder sig inden for få kilometer fra nedstyrtningsstedet. Det, at man finder plutonium uden for ulykkesstedet, viser, at der finder en horisontal transport sted, hovedsagelig ved at havstrømme transporterer sedimenterne. Den biologiske aktivitet i havsedimenterne, såkaldt bioturbation, giver anledning til en vertikal opblanding af plutonium i havsedimenterne.

S 312:

Sedimentationsraten i nedstyrtningsområdet er relativt høj, da bl.a. smeltende isbjerge aflejrer betydelige mængder materiale i Bylot Sund. I et dansk-canadisk samarbejde er man i færd med en nærmere kortlægning af sedimentationsforholdene, men arbejdet er ikke afsluttet, hvorfor spørgsmålet ikke kan besvares udtømmende.

Bioturbationen og sedimentationen af ikkeforurenede materiale betyder, at man fra 1968 til 1984 inden for 5-6 km fra nedstyrtningsområdet har kunnet se, at de højeste plutoniumkoncentrationer i sedimenterne er vandret 3–6 cm ned i sedimentlaget; det vil sige, at plutoniumaktiviteten med tiden bliver mere og mere utilgængelig for havbundens dyr ved denne nedgravning i sedimenterne.

S 313:

Der er ikke konstrueret internationale modeller for spredning af radionukleider i Thuleområdet. De foreliggende store mængder